

СЪСТАВНИ И ПРОИЗВОДНИ

Веселин Божиков, Ганчо Ганев, Тодор Тодоров
СФЕРА ИЛ

В статията разглеждаме поведението на Дискретизирания Квантов Модел (ДКМ) при високи енергии.

Установяваме, че при условия на свръхдискретизация моделът ще бъде нестабилен, поради фундаменталния АЕ-АГ (Абсолютна Ентропия - Абсолютна Гравитация) дебаланс във Време-Пространството.

В следствие на този дебаланс при високи енергии нестабилния Свръхдискретизиран Квантов Модел, се разпада на по-стабилни ДКМ.

Накрая изясняваме, че в микросветът не е реалистично да се търсят фундаментални съставни (атомос), тъй като всички микроструктури, по своята енергийна същност, са производни-съставни на реалността.

Като фундаментална съставна на микросветът може да бъде определен единствено енергийният квант.

В предишната статия изяснихме как ДКМ може да поеме екстремални разлики във Време-Пространството (ВП). Колкото по-голяма е трансформираната от модела енергия, на толкова повече слоеве се дискретизира (разцепва) ДКМ.

Евристично погледнато, по този начин ДКМ би могъл да поеме безкрайна енергия чрез съответно множество дискретизиране на разликата във Време-Пространството.

Дали обаче такова опростено поведение на ДКМ е екологично валидно ?

За да изясним реалистичното поведение на ДКМ, следва да изследваме какво става с модела в реалността при високи енергии.

Предвид на това, че ДКМ се намира в Абсолютното ВП, той е подложен на действието на Абсолютната Ентропия (АЕ) и Абсолютната Гравитация (АГ).

Последните поляризират енергията, а в екстремални условия (високи енергии) НКМ се дискретизира до ДКМ. По този начин нашият квантов модел може да поеме голяма енергия (разлика) във ВП.

В ДКМ разликата (енергията) се разпределя между пулсацията и ротацията на дискретизираните енергийни слоеве.

Колкото повече енергия (разлика) поеме ДКМ, толкова повече дискретизирани енергийни слоеве ще имаме.

Тук възниква въпросът - Дали ДКМ би могъл да поеме безкрайно количество енергия (разлика) и да остане стабилен във ВП ?

Едно свръх енергийно натоваване на ДКМ би довело до свръхдискретизация

(разцепване) на енергията, съпроводено със свръх висока честота на пулсации, на един свръх брой ротиращи енергийни слоеве, при свръх малка дължина на вълната във ВП (Фиг. 1).

От друга страна вече знаем, че НКМ не е абсолютно балансиран. Налице е свръх малък превес на поляризацията предизвикана от Абсолютната Ентропия над тази, която е следствие от Абсолютната Гравитация (виж "Енергийни Трансформации").

В реалността разсейването на енергия (разлика) във Време-Пространството има превес, като енергийните кванти намаляват пулсациите си във Време-Пространството за сметка на движението си в него.

При отчитането на този АГ-АЕ дебаланс е реалистично да приемем, че свръхдискретизацията на ДКМ ще води до негово нестабилно състояние, при което АЕ поляризацията ще акумулира съществен превес над АГ поляризацията.

Свръхдискретизацията на ДКМ ще бъде възможна само до някакво гранично състояние, което е допустимо от фундаменталния АГ-АЕ дебаланс. По-нататъшната дискретизация на квантовия модел ще доведе до свръхнестабилност и последващия му разпад до АЕ-АГ стабилни ДКМ (Фиг. 2).

От квантовата физика знаем, че в микросвета (при високи енергии), колкото по-голяма е масата на една микрочастица, толкова по-голяма е съответстващата и Планкова честота. Също така, колкото по-тежки са микрочастиците толкова по-бързо те се разпадат на други микрочастици, т.е. с нарастване на масата те стават все по-нестабилни и имат все по-малко време на живот във Време-Пространството.

Отнасянето на тези фундаментални факти към ДКМ отново ни води към нестабилен модел. Колкото повече дискретизирана енергия (маса) имаме, толкова повече ще се повишава честотата на пулсациите на ротиращите енергийни слоеве, при все по-малко ВП за поемане на тези пулсации (по-малка дължина на вълната). Натрупването на голямо движение (ротация и пулсация) в модела във все по-малко ВП (обем) неминуемо ще води до все по-голяма нестабилност на ДКМ.

При достигане на определено АГ-АЕ гранично квантово състояние, всяка последваща дискретизация в модела ще води до неговия разпад до по-стабилни ДКМ.

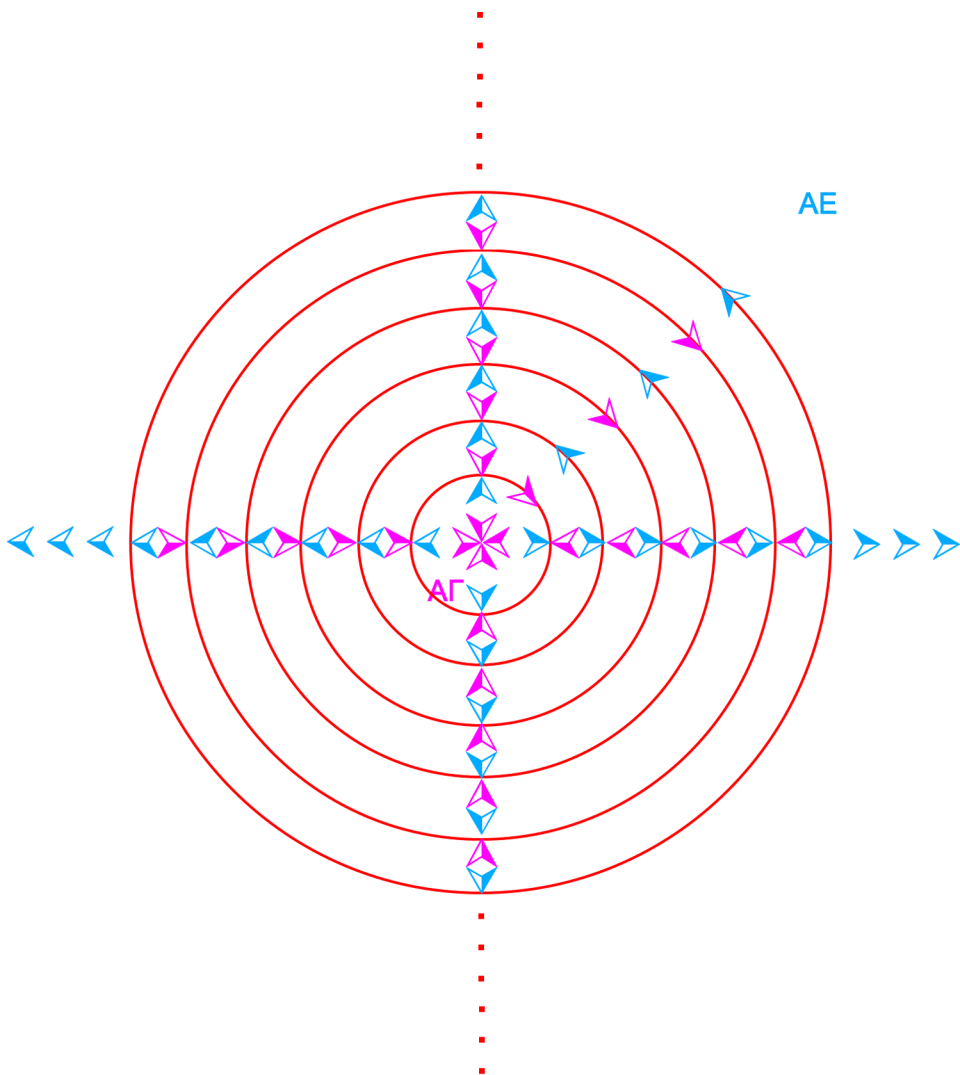
Производните от този разпад ДКМ-и ще имат по-малък брой дискретизирани енергетични слоеве, по-ниска честота на пулсации (по-голяма дължина на вълната) и по-ниска концентрация на енергията във ВП. При това положение производните (от разпада) ДКМ-и ще бъдат по-стабилни от Свръхдискретизирания Квантов Модел (СКМ).

Надяваме се всички да осъзнаят енергийното естество на микросвета и характерните за него енергийни трансформации. При енергиен фундамент на реалността не е реалистично в микросветът да се търси фундаментална съставна (атомос).

В условията на свръхдискретизация (високи енергии) винаги следват предопределени от АЕ-АГ дебаланса енергийни трансформации, при които ще имаме само производни микроструктури !

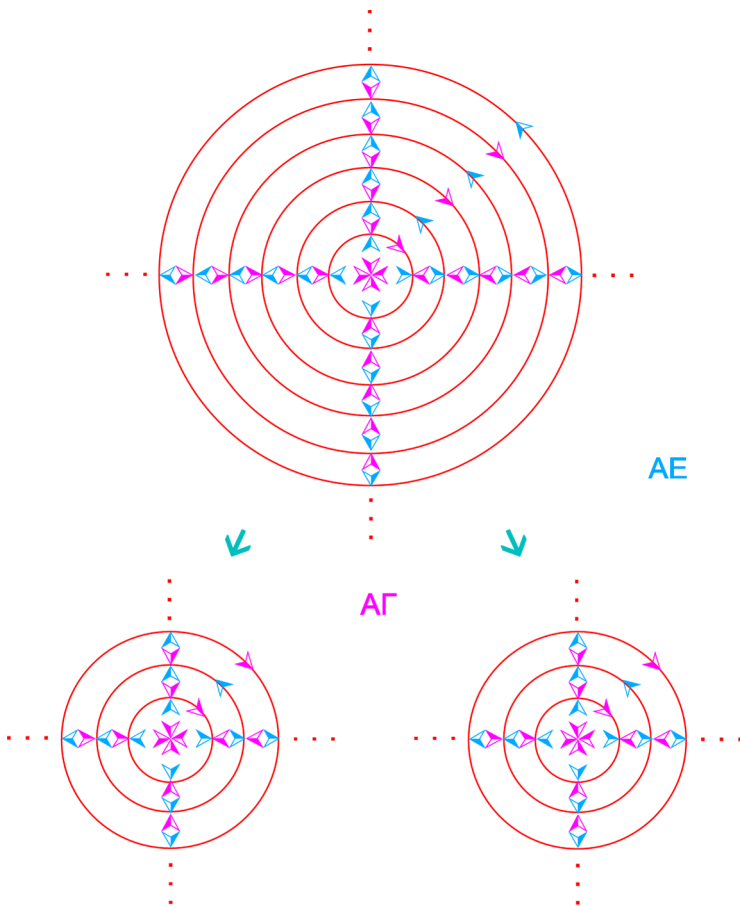
Тоест в микросветът резултатът от всички процеси ще бъде винаги получаване на енергопроизводни микроструктури !

Като фундаментална съставна на микросветът може да бъде определен единствено енергийният квант.

Свръхдискретизация на КМ

фиг. 1

Разпад на Сврѣхдискретизирания КМ

фиг. 2